

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησίᾳ δρ. 8,—
Ἑξάμηνος 4,50
Τρίμηνος 2,50
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΣΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἐξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 19ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Σεπτεμβρίου 1912

Ἔτος 34ον.—Ἀριθ. 41

ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ANDRÉ VALDÈS]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ' (Συνέχεια)

Τοὺς παρατήρουν, καὶ ἀφοῦ ἀνέλαθον τὰ παιγνίδια τῶν, — παιγνίδια κάπως παιδαριώδη, διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τῆς ἐρήμου εἶνε ὑπὸ τινος ἐπὶ-φθίς παιδιά.

Ὁ Πέτρος ἦτο κουρασμέ- νος ἀπὸ τὸ ταξεῖδι, προπάν- των ἐξ αἰτίας τοῦ ἀσυνήθους δι' αὐτὸν ρικάντου, κ' ἐκύ- ταζε γύρω του.

— Ποῦ θὰ κοιμηθῶμε; ἡ- ρώτησε τὸν Ροδριγκέζ, ὁ ὁ- ποῖος ἐφρίνετο παρακολουθῶν μὲ προσοχὴν τοὺς διασκεδά- ζοντας χωρικούς.

— Στους πάγκους καὶ στὰ τραπέζια, ὅμα κοιμηθῶν καὶ αὐτοὶ οἱ γκῶσσοι· εἰδερὴ ἔξω, στὰ ρεκάντα μας. Τί προτι- μάτε;

— Ἀς περιμένωμε καλλι- τερα.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε.

Ἐνῷ ἐπαίζαν κ' ἐχόρευαν, μία νέα μιγάς μὲ χαλκόχρουν δέρμα καὶ μὲ μαῦρα λαδωμένα μαλλιά, περιέφερεν εἰς μίαν κολοκύνθη, ὅπου ἐβυθίζετο ἕνας μετάλλινος σωλὴν, κά- ποιον πύτον, τὸ ὁποῖον ἐρρο- φοῦσαν ὅλοι μὲ μεγάλην εὐ- χαρίστησιν.

Ἦτο τὸ λεγόμενον ματέ.

Μία μόνον κολοκύνθη ὑ- πῆρχε καὶ ὅλοι ἐπιναν μὲ τὸν ἴδιον σωλὴνα, χωρὶς νὰ πλύ- νεται διόλου. Ἡ τσίνα μάλι- στα (ἡ μιγάς), τὴν ἐπαίρνεν ἀπὸ τὰ χεῖρια τῶν χωρικῶν καὶ ἐρροφοῦσεν ὅ,τι ἀπέμενεν εἰς τὸ βᾶθος, διότι ἡ ὄργε- ντινὴ ἐθυστυπία ἀπαιτοῦσε νὰ σταματᾷ κανεὶς μὲτ' ἐπὶ παρῆ-

γετο ὁ πρῶτος διὰ τοῦ ἀέρος ἤχος ἐντὸς τοῦ σωλῆνος ἢ τῆς μπομπίλλας.

Ἐπειδὴ τὸ ἀκόλουθον ματέ θὰ ἦτο ἄσχημον, ἂν ἔμενεν εἰς τὸ βᾶθος τῆς κολοκύνθης τὸ κρῦον ὑπόλειμμα τοῦ ποτοῦ, ἡ τσίνα τὴν ἀδειάζε μὲ ἡχηρὰ γουργου- ρίσματα, πρὶν προσθέσῃ μίαν κουταλιάν ἀπὸ γέρμπα-ματέ εἰς τὸ ἤδη ὑπάρχον

μέσα εἰς τὴν κολοκύνθη, καὶ ρίψῃ ἐπ' αὐτοῦ ἀναεραστὸν νερόν.

Τὰ πρωτογενῆ αὐτὰ ἔθιμα φαίνονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἀποκρουστικά καὶ γίνονται ἀκόμη περισσότερον μὲ τὴν περιγραφὴν.

Ὅταν εὐρίσκεται κανεὶς εἰς τὸν τό- πον, δὲν δίδει σχεδὸν προσοχὴν, — τὸ γνω- ρίζομεν ἐκ πείρας, — καὶ γρήγορα τὰ συ- νειθίζει, προπάντων εἰς τὰ

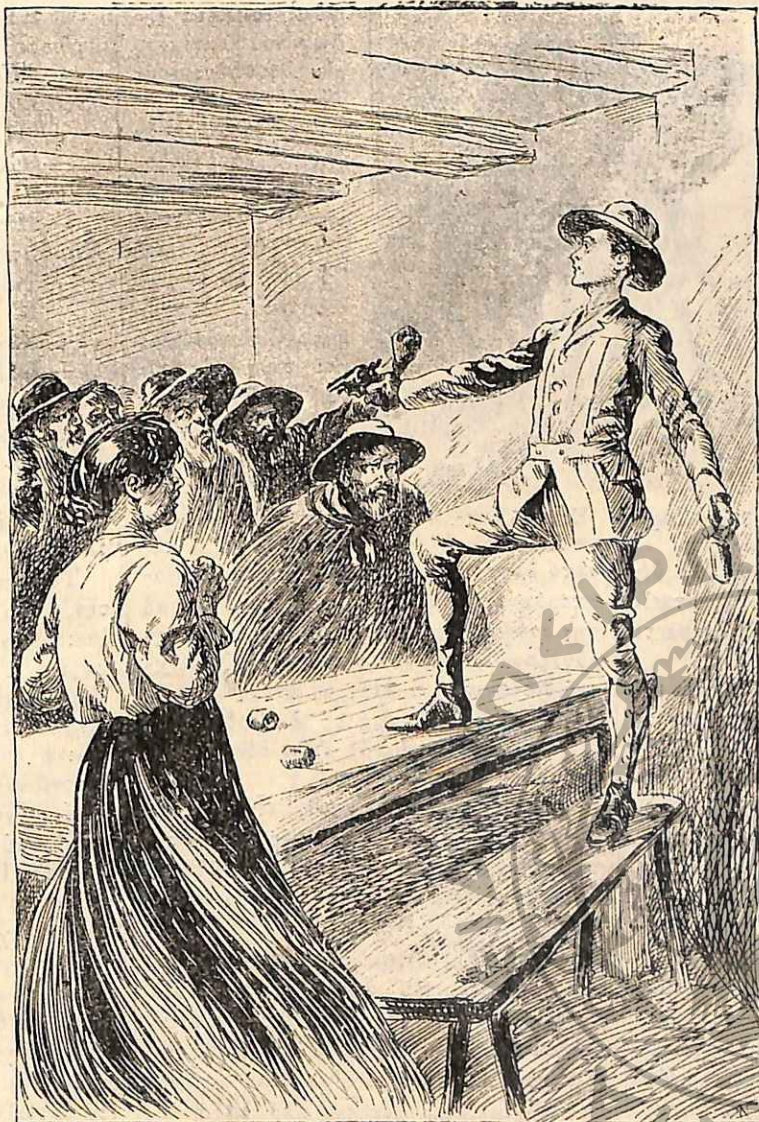
σπίτια τῆς καλῆς τάξεως, ὅπου ἐξαφνα ἡ τσίνα ἐκτε- λεῖ τὰ καθήκοντά της εἰς τὸ μαγειρεῖον, μακρὰν τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ἀκοῆς τῶν προσκεκλημένων.

Ἀλλ' ἐκεῖ μέσα, μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ εἰδεχθῆ καὶ εὐ- παρὰ πρόσωπα, ποῦ εἶχε γύρω του, μὲ τὴν ἀκα- θάρτον, μολονότι συμπαθῆ τσίναν, ὁ Πέτρος ἤρθάν- θη ἀηδία. Ὁ Ροδριγκέζ, μὲ μειδίαμα εὐχαρίστη- σεως, πορηκολούθει κ' ἐ- μάντευε τὰς ἐντυπώσεις του, χωρὶς νὰ τῷ λέγῃ τίποτε. Ἀκριβῶς αὐτὸ ἡ- θέλεν!

Εἶχε τὸν λόγον του ποῦ τὸν ὠδήγησεν ἐκεῖ, εἰς τὴν πουλπερίαν τῆς ἐρήμου πάμπας. Ἐγνώ- ριζε τὸ εὐερέθιστον τῶν γκῶσσων καὶ ἤλπιζε νὰ παλινῶσθ' ἀπὸ τὸν ἐχθρόν του χωρὶς νὰ καμῇ τίποτε αὐτός.

Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν προητοίμαζε καὶ μὲ μετὰ- λην τοῦ εὐχαρίστησιν τὸν θάνατον τοῦ ὄραίου ἐκεί- νου ἐσθίου, τοῦ ἀρρενωποῦ συγχρόνως καὶ τρυφεροῦ, τὸν ὁποῖον θάγαποῦσεν ἂν δὲν ἀπετέλει δι' αὐτὸν ἕνα φοβερόν κίνδυνον.

Ἦξευρεν, ὅτι εἶνε ἀρ- γεντινὸν ἔθιμον, ποῦ κα-

Μακριά, γιατί σὰς καίω ὅλους! (Σελ. 358, στ. β.)

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΛΕΠΟΥΣ

[Αρχίζει σήμερα ένα παλαιόν παραμύθι, το οποίον εγράφη προ πολλών αιώνων και πριν να το διαβάσετε σεις, το εδιάβασαν με μεγάλη ευχαρίστησιν πολλοί γενοί μικρών παιδιών και μαθητριών.

Θα ιδήτε εις αυτό, ότι, αντίθετος προς όσα διαβάσετε συνήθως, κάποτε οι πονηροί θριαμβεύουν. Η παλιο-άλεπού, ή ψεύτρα και ή κλέφτρα, αντί να τιμωρηθεί εις το τέλος, όπως της αξίζει, απεναντίας νικά όλα τα εμπόδια και παίρνει μίαν νέαν, που μόνον ή τιμωρίς έπρεπε να πάω.

Θα παρατηρήσετε όμως, ότι και τα θύματα της Μαριόλας-Αλεπούς δεν ήσαν καλλίτερα από αυτήν και ότι μόνον ή πονηρία τους εξουσίαζε για να κάμουν και αυτά τα κακά που έκαμ' εκείνη.

Ετσι θα συμβή και εις σάς, παιδιά, να συναντήσετε πολλές φορές στον κόσμο τη Μαριόλα και να κινδυνεύετε να πέσετε στα χέρια της. Να ενθυμησθε τότε την τύχη της Μουγρηζ, της αρκούδας, και του Νιαούρη, του γάτου, για να μη γελήσθε και παθαίνετε και σεις τα ίδια.

Να μη πιστεύετε στις ψευτιές και στις κολακείες να προσέχετε ώστε οι πονηροί και οι άναρθροι να μην ώφελούνται από τας αδυναμίας σας.

Όταν θα ενθυμησθε το παραμύθι της Μαριόλας-Αλεπούς, θα μπορούτε ν' αποφεύγετε της άδικίας, όπως έκαμεν ο Βασιλιάς ο Λέων, και θα συμμορφώνεσθε πάντοτε με τα παραγγέλματα της Ισότητος και της τιμιότητος, όπως σάς συμβουλεύουν διαρκώς οι γονείς και οι διδασκαλοί σας.]

ΚΕΦ. Α'.

Ητο της Πεντηκοστής και ο Βασιλιάς των ζώων, ο Λέων, είχε προσκαλέσει όλους τους υπηκόους του σε μεγάλη συνέλευσι.

Από όλα τα μέρη, που λια και τετράποδα έτρεξαν στο παλάτι ή Μουγρηζ, ή αρκούδα, ο Αρπάχτρας, ο λύκος, ο Νιαούρης, ο γάτος, ο Τρεμούλας, ο λαγός, ο Σκαρφάλης, ο άσ-

βός, και πλήθος άλλων ζώων. Έλειπε όμως ένα: ή Μαριόλα ή αλεπού.

Σε τέτοιες συνελεύσεις, ο Βασιλιάς, ο Λέων, ανάμεσα στους ύπουργούς του, έκανε δικαστήριο και όσα ζώα είχαν παράπονα, έμπορούσαν να τα εκθέσουν, όλοι τα άκουαν με προσοχήν και έδιναν σε καλόν το δικόν του. Εκείνη όμως την Πεντηκοστή, τα παράπονα ήταν πείδι πολλά από κάθε άλλη φορά, και όλα είχαν να κάνουν με την κακία και την πονηρία της Μαριόλας, της αλεπούς.

Πρώτος παρουσιάσθη εμπρός στο δικαστήριο ο Αρπάχτρας ο λύκος.

— Μεγαλειότατε, λέγει, δε μπορούμε πια να υποφέρουμε την αλεπού. Της προάλλες ήλθε σπίτι μου, την ώρα που έλειπα· έγω, και φάνηκε πολύ αυθάδης· στη γυνάικα μου· και δεν έβρασε αυτό, αλλά με την ούρά της έρριξε σκόνη στα μάτια των παιδιών μου και τόσο πολύ τα πείραξε ή σκόνη, που και τα τρία στραβώθηκαν εντελώς τα κακόμοιρα! Και σου είνε μιά τόσο ψεύτρα, που τίποτε δεν πρέπει να πιστεύη κανείς από το στόμα της.

— Ναι, ναι, αλήθεια, λέει και ο Πάνθηρ. Και ξέρετε πως έφέρθηκε 'ς εκείνον τον κακομοίρη τον Τρεμούλα το λαγό; Του είπε πως έγεινε τάχα χριστιανή και του έπρότεινε να τον μάθι να κάνει κι αυτός την προσευχήν του. Έγω έπερνούσα και τους είδα στην άκρη του δρόμου να στέκονται με μεγάλην ευλάβειαν· ήτανε πολύ συγκινητικό. Έξασφα όμως ή Μαριόλα ή παμπόνηρη δίνει ένα πήδημα και αρπάξει τον κακόμοιρο τον Τρεμούλα από το σέριχο και θά τον έπνιγε, αν δεν έφοβότανε από μένα και τον άφινε.

— Αλήθεια, λέει και ο σκύλλος· και μένα μου έκλεψε το λουκάνικο που είχα φυλάξει για το δείπνό μου. Το είχα κρύψει από πίσω από ένα δενδράκι. Αυτή έπηγε και το βρήκε και μου τώφαγε.

— Όχι, μη λές ψέμμα-τα, φωνάζει ο Νιαούρης ο γάτος. Με το συμπάθειο, Μεγαλειότατε· το λουκάνικο ήταν δικό μου· από μέ-

να τώκλεψε ο σκύλλος. Μιά νύχτα που είχα πάει στο μύλο, την ώρα που κοιμούτο όλοι: στο σπίτι, είδα καί λουκάνικα, που θά ήτανε περιττά επάνω 'ς ένα ράφι. Έγω ένα μονάχα έπηρεα, Μεγαλειότατε· ένα τόσο· δα μικρού-τεικο!

— Όρνια τα είπατε όλοι σας, είπε τότε ο Σκαρφάλης, ο άσβός που ήτο νάνη ψιός της Μαριόλας. Αυτά τα λέτε γιατί ξέρετε πως δεν είνε εδώ ή Μαριόλα να σας άκούση. Αλλά, Μεγαλειότατε, κανέναν δεν πρέπει να καταδικάζετε· αν δεν τον άκούσουν πρώτα. Έγω λοιπόν καί ξέρω για τη Μαριόλα και θά ιδήτε πως αν ήσυχμα έφέρθηκε 'ς αυτήν ο Αρπάχτρας ο λύκος.

— Αν θέλετε, πιστέψτε το: Η Μαριόλα και ο Αρπάχτρας είχαν γίνει συντρόφοι· μια φορά της πονηρίας και ο Αρπάχτρας έφάνηκε τόσο άτιμος και έγωιστής, που άφινε τη Μαριόλα να κάνει όλες της δουλειές και νάχη όλους τους κινδύνους, κι αυτός έμάζεβε όλα τα κέρδη.

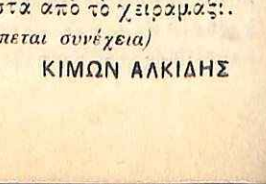
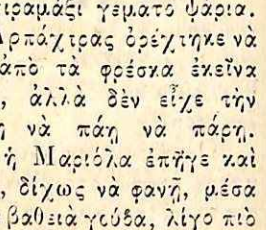
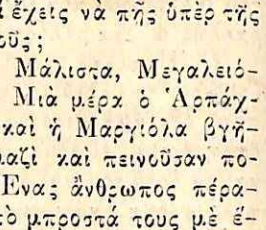
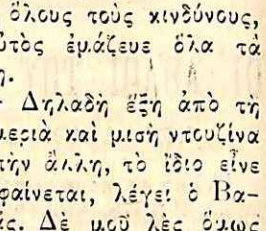
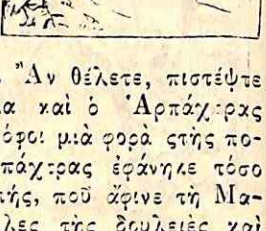
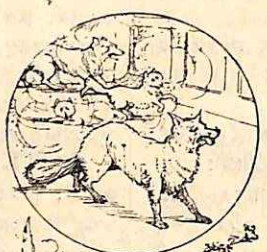
— Δηλαδή έζη από τη μια μεριά και μισή ντουζίνα από την άλλη, το ίδιο είνε μου φαίνεται, λέγει ο Βασιλιάς. Δέ μου λές όμως και τί έχεις να πής υπέρ της αλεπούς;

— Μάλιστα, Μεγαλειότατε. Μιά μέρα ο Αρπάχτρας και ή Μαριόλα βγήκαν μαζί και πενούσαν πολύ. Ένας άνθρωπος πέρασε από μπροστά τους με ένα χειραμάδι γεμάτο ψάρια.

Ο Αρπάχτρας όρέχτηκε να φάη από τα φρέσκα εκείνα ψάρια, αλλά δεν είχε την τόλμη να πάη να πάρη. Τότε ή Μαριόλα έπηρεα και έπεσε, δίχως να φανή, μέσα σε μιά βαθιά γούβα, λίγο πιο μπροστά από το χειραμάδι.

(Έπεται συνέχεια)

KIMON ALKIAS

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΚΑΡΑΜΑΝΛΑΚΗΣ

Αγαπητοί μου,

ΠΗΡΕΕΝ αληθινός πατριώτης ο πολυ-κλαυστος άεροπόρος. Το άποδεικνύει ο ένδοξος θάνατός του, όσον ή βραχεία αλλά μεστή ζωή του. Ηταν ένας ώρας και πλούσιος νέος από την Κωνσταντινούπολιν. Πολλά χρόνια έσπούδασεν εις την Ευρώπην και από εκεί ήλθεν εις

τας Αθήνας δια να ιδρύσθι μίαν έφημερίδα. «Ανεξάρτητος» ελέγετο ή έφημερίς του Καραμανλάκη και ήτο φύλλον καθαρώς πατριωτικόν. Δεν είχε μεγάλην κυκλοφορίαν, είχαν όμως πολυτέλη γραφεία εις την όδον Σταδίου, έπιτελείον έπιφανών συνεργατών, λαμπρόν χαρτί και άφθόνους είνοντας. Το όποιον σημαίνει, ότι ο Καραμανλάκης έξώδευσεν από την περιουσίαν του δια να διατηρή ένα τέτοιο φύλλον. Και διατί; Δια να έμπορη να γράφη εις αυτό ο ίδιος το

κύριον άρθρον, το όποιον ήτο πάντοτε αληθινόν κήρυγμα πατριωτισμού. Είμπορούμεν να ειπωμεν, ότι είχεν ιδρύσθι έν ύψηλόν βήμα δια νάντηγ ή πατριωτική του φωνή. Αγαπούσε την πατρίδα του, έβλεπεν ότι τα πράγματα της δεν έπήγαιναν τόσο καλά και είχε την ιδέαν ότι αν ώμιλούσεν αυτός όπως ήξευρε και όπως ήθελεν, — ανεξάρτητος, — ή πατρίς θα έσωζετο. Η έφημερίς του λοιπόν δεν ήτο έπιχείρησις. Ητο θυσία. Έθυσίαιε μέρος της περιουσίας του, μαζί με τους κόπους του, δια να διαδώη τας ιδέας του και να σώσθι την Έλληνισμόν.

Είπαμεν ότι ο «Ανεξάρτητος» δεν είχε μεγάλην κυκλοφορίαν. Η φωνή, την όποιαν ο Καραμανλάκης έπίστευε πρωτάκυστον, δεν συνεχίνει πλέον κανένα, διότι είχεν άκουσθι πολλάκις. Είς το κύριον άρθρον του, ο διευθυντής του «Ανεξάρτητου» έλεγε πράγματα τετριμμένα και με πομπώδες ύφος κοινόν. Ο ειλικρινής πατριώτης δεν ήτο και πρωτότυπος συγγραφεύς, δυνατός δημοσιογράφος ώστε να έκλύη αναγνώστας. Έπειτα ήτο και πολύ νέος, άπειρος. Είδε λοιπόν ότι αν εξακολουθούσε να ένδιδη την έφημερίδα του, μετ' όλίγον θα έμεινε άμυπητος, εις τους δρόμους. Το κύριον άρθρον του ήξίσε τότεν θυσίαν; Ηρχισε ναμφιβάλλη και ο ίδιος. Ηρχισε να σκέπτεται, ότι ύπήρχον και άλλοι τρόποι, δια να ύπηρετήσθι την α-

γαπητήν του πατρίδα. Και έγκαταλείψας την έφημερίδα, άπήλθεν εις την Ευρώπην και άφοσιώθη εις την άεροπλοΐαν. Από εκεί επέστρεψε πάλιν εις την Ελλάδα με το άεροπλάνον του και με χίλια ώραία σχέδια και όνειρα. Ηθελε να γίνη τέλειος άεροπόρος, δια να ύπηρετήσθι την πατρίδα του έν καιρώ πολέμου. Ηθελε να δώσθι το παράδειγμα, δια να γίνουν άεροπόροι και άλλοι. Ηθελε να δώσθι την ώθησιν εις μίαν κίνησιν νέαν και δημιουργίαν άναερίου στόλου πολεμικού. Πάλιν δια την πατρίδα του ο πατριώτης έθυσίαζε μέρος της περιουσίας του, διεθέτεν όλην του την δραστηριότητα και εξέθετεν αυτήν την ζωήν του. Την όποιαν έπιτέλους έθυσίασεν. Είς μίαν πτήσιν, κατεποντίσθη με την μηχανήν του εις τα κύματα του Κορινθιακού, όπου εύρε τον θάνατον. Ηρωας και μάρτυς της Ιδέας. Όχι άπλως και μόνον της κατακτήσεως του άέρος, αλλά και του μεγαλείου της Πατρίδος. Άεροπόρος, αλλά και πατριώτης. Τοιούτος ύπήρξεν ο Αλέξανδρος Καραμανλάκης, ο νέος Ίκαρος, όπως τον ώνόμασαν οι νεερολόγοι του. Και δια τοϋτο ο θάνατός του έπροκάλεσε τόσο πάνδημον, ειλικρινές πένθος και τον περιέβαλε με τόσο δόξαν. Ας είνε αιώνια ή μνήμη και αιώningen το παράδειγμα του ήρωϊκού πατριωτισμού!

Σας άσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Η μεγαλητέρα εικών - ρεκλάμα

Η μεγαλητέρα εικόνογραφική ρεκλάμα του κόσμου, εύρίσκειται εις μίαν έξοχήν της Αγγλίας παρὰ την γραμμήν του σιδηροδρόμου. Παριστάνει δέ μίαν γιγαντιαίαν φιάλην τζιντζιμπύρας — του γνωστού αναψυκτικού ποτού, πολύ έν χρήσει εις το Ηνωμένον Βασίλειον, — με την έτικέταν του καταστήματος.

Δια τοϋ άναερίου ταχυδρομείου

Ίδου το πρώτον τοχυδρομικόν δελτά-

ριον, το όποιον διεεβδόθη εις τας Αγγλικάς Ινδίας δι' άεροπλάνου. Το δελτάριον αυτό φέρει πλαγίως είδικόν γραμματόσημον με ύδατινους γραμμάς, επί τοϋ όποιου διακρίνεται έν άεροπλάνον, με τας λέξεις: «Πρώτον άναερίον ταχυδρομείον. Άλλοχαλάθη». Ίδου τφόντι ή πρόσδος!

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

α'.) Μαγική Εικών

Είμαι χαχαροπλάστης, το βλέπετε. Είμπορείτε όμως να μαντεύσετε ποσα παστιτσάκια με κρέμα έκαμα σήμερα:

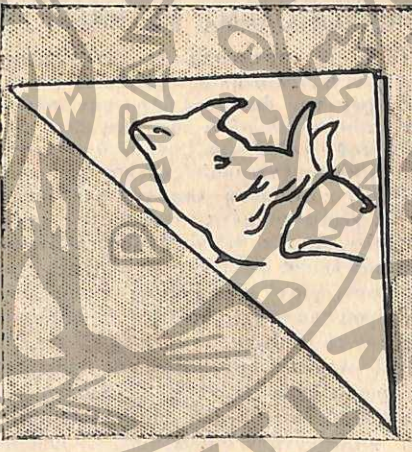
β'.) Δια τους Γαλλομαθεΐς

Εστάλη υπό Λαφροατερός Ολυμπιονίκου

Chi enqui abo ien emordp as

Να χωρισθών αι άνω λέξεις ούτω πως, ώστε να αναγνωσθή μία γαλλική παροιμία.

Λύσεις τοϋ 38ου φύλλου

α') Ίδου πως θα διπλωθή το χορτί, δια να σχηματισθή μία κεφαλή ρινόκερου.
β') Κύβος, Σέριφος, Σύρος, Πάρος.
γ') Tel maitre, tel valet.

της σου ἐλθρόνῃς, φαίνεται, τὴν παραγ-
γελλίαν σου, ὥστε περιμένω) Ναυκρατοῦσαν
(ἐπιμένω) Ἀγγέλον Ἀγγερίων (καλὸ ταξίδι!
περιμένω) Ἑλληνικὸν Ἰδεῶδες (σύμφωνοι!)
Ἦχώ της Καρδίας (νὰ σοῦ ζήση ὁ ἀνεψιός
σου) ἔλαβα τὰ 10 φρ. ἀπὸ τὸν κ. Ε. τὸ ἄλλο
εἶνε καὶ... γρήγιες φορές ἐκτενέστερο· δὲν βλέπει
σήμερα τίποτε, διότι σκέπτομαι νὰ κάμω κατὰ
ἄλλο) Ἀλέξ. Μανροκορδαῖον (ἔστειλα) Ἀ-
ρην (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Βραχνοκόκοσαν (ἔ-
στειλα) Ζερφυρίδα (ἔλαβα καὶ ἐπίστωσα τὸν
λ/μόν σου) Πυγμαλῶνα (ἔστειλα) Ἀφελή
Ξανθοῦλαν (ἔστειλα) Ἀνθισμένην Πασχαλιὰν
(εὐγε!) Τρελλοκόροιστο, Γαλήνην, Ξενιτευμέ-
ῃ Ἑλληνοπούλαν κλπ. κλπ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Σε-
πτεμβρίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

133ος Διαγωνισμὸς
Λύσεων Ἀυγούστου—Νοεμβρίου

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 17ης Ὀκτωβρίου)

413. Δεξιόχειρος

Τῶν ἀρχαίων θὰ γνωρίσῃς
Εἰς τὸ πρῶτόν μου θεόν.
Εἰς τὸ ἄλλο μου ἐν ἄθρον
Κ' εἰς τὸ ὅλον μου βάρυν.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἑωσφόρου τοῦ Κυμαίου

414. Στοιχειόχειρος

Πόλις εἰμαι τῆς Εὐρώπης
Ποῦ μανθάνεις στὸ Σχολεῖον.
Ἄν τὸν τόνον καταβιάσω
Καὶ ἀλλάξω ἐν στοιχείον,
Θὰ φορέσω μαῦρο ράσο.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀνακίας

415. Αἶνιγμα

Ἡ λύσις μου ἐκ συλλαβῶν τριῶν ἀποτελεῖται
Καὶ ἕκαστος ἀκούων με πολὺ εὐχαριστεῖται.
Ἄν μία ἐκ τῶν συλλαβῶν ὡς ἀχρηστὸς σβυσθῇ,
Δένδρον ἀπ' τὰ κοινάτα ἀμέσως θάκουσθῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικοῦ Οὐρανοῦ

416. Γωνία

+ * * * * * = Νῆσος τ. Λίγαίου
* + * * * * = Ἦρος τ. Τροίας.
* * + * * * * = Κράτος Εὐρώπης
* * * + * * * * = Θεὰ τιμωρός.
* * * * + * * * * = Ἦρος ἡμίθεος.
* + * * * * * = Νῆσος τ. Εὐρώπης
+ * * * * * * = Ποταμὸς Μακεδόν.

Οἱ σταυροὶ ποταμὸς τῆς Ἱταλίας.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γαλήνης

417. Φύρδην-Μίγδην

Ἦνὸ σὲλ ἀκὶ δνὲ ὅτ νάκεις,
Τνὴ λυπόζινη ὅσὺ νάκεις.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Χρυσοπηγῆτισσας

418. Λογοπαίριον

Ποῖον ἄνθος σὲ διατάσσει νὰ γίνῃς δικαστής;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσκητοῦ Τηλεγράφου

419. Μεσοστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέ-
ξεων ἀποτελοῦν νῆσον τοῦ Λίγαίου, τὰ δὲ
δεύτερα γράμματα βασιλεῖα τῶν Θηδῶν:

1, Χώρα τῆς Τουρκίας· 2, Νῆσος τοῦ Λί-
γαίου· 3, Μήτηρ ἡρώς Ἀθηναίου· 4, Κέν-
ταυρος. 5, Ἀρχαῖος ποιητής.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βιθυνῆς Ἑλληνοπούλας

420. Φωνηεντόλιπον

φλ - τ - πλν - ὅς - δν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συλφίδος

421. Γρίφος

Θέρος

ΟΓΓΝΜΜ ἢ τὸ Χειμῶν :: Π Ἀπρίλιος
Φθινόπωρον

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Αἰδρας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Α νταλλάσσω δελτόρια πανταχόθεν:— Ἀ-
φελή Ξανθοῦλαν, Ἡράκλειον Κρήτης,
Poste-Restante. (1Β', 267)

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἵποψήφιος Δημοψηφίσματος. (1Β', 268)

Α γαπητοὶ Συνάδελφοι, παρακαλεῖσθε ὅπως
μὲ ψηφίσετε ὡς ὑποψήφιον τῆς Γ'
τριμηρίας.— Ἀρχαία Δόξα. (1Β', 269)

Παρακαλῶ πολὺ τὸ Ρόδον Μοσχοβόλημα
νὰ μοῦ πῃ ἂν ἔχη δικὸν μου τετάδιο
τῶν Μ. Μυστικῶν.— Ἀνακία. (1Β', 270)

ΔΙΑΠΛΑΣΙΑΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ

“ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ”.

ΑΙΜΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΤΤΙΚΗ ΔΥΣΙΣ ΕΛΛΑΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ὑποψήφιοι δημοψηφίσματος τῆς 1' τριμηρίας,
ὑποστηρίζοντες ὑπὸ τοῦ κρατικοῦ Συλλόγου
“ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ”, (1Β', 271)

Ε γγραφείσα εἰς τὸν εὐδαίμονα καὶ προσδου-
τικὸν Σύλλογον “ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ”
ἀναφωνῶ: Ζήτωσαν τὰ ὑπερδιαχόσια μέλη
τοῦ «Παλαμῆδους»!... Νίκη!... Νίκη!!!
Κωνσταντινούπολις. (1Β', 272)

Προσφιλεστάτη Φοίβη, ἐπὶ τῇ θανάτῳ
λατρευτῆς ἀνεψιάς σου Μαίρης, δέχ-
θητι ἐγκάρδια συλλυπητήρια.— Ἐλπίς

Εὐγενεὶς ψηφοφόροι! Τίς θὰ φανῇ ἀδιόφο-
ρος καὶ πρὸς τὸ ὑπέρογον ψευδώνυμον
Αἷμα τῆς Ἐλευθερίας; !— Ἀγνωστος.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

Δύο μέγαρα μετὰ κήπων καὶ αὐλῶν.

Τὸ ἐν ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας ἀριθ. 9.
παρὰ πλεύρῳ τοῦ ἀνακτόρου τῆς Α. Β. Υ.
τοῦ Πρίγκηπος Νικολάου καὶ ἔναντι τοῦ ἀνα-
κτορικοῦ κήπου, (περίοχ. 6 χιλιάδων πήγμων
τετραγωνικῶν).

ΔΕΚΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 5—14 ΕΤΩΝ

Περιλαμβάνει Ἑλθετικὸν νηπιαγωγεῖον,
Δημοτικὸν Σχολεῖον, Ἑλληνικὸν Σχολεῖον,
4 τμήματα γαλλικῶν, 2 τμήματα ἀγγλικῶν,
1 τμήμα γερμανικῶν. Ἐπιμελεῖται καὶ καθη-
γεγὰτὶ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ ἔτερον ἐπὶ τῆς οδοῦ Δραγατσάνου
ἀριθ. 6 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, παρὰ πλεύρῳ
τῆς Ἀγγλικῆς Προσέβιας.

ΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΑΠΟ 14 ΕΤΩΝ & ΑΝΩ

Περιλαμβάνει Γυμνάσιον, τριτάξιον τμήμα
Ἐμπορικῆς Σχολῆς, Λογιστικὸν τμήμα μὲ
φοίτησιν μονοετή.

Τὰ διπλώματα τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος
καὶ τοῦ Λογιστικοῦ ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τῆς
Κυβερνήσεως καὶ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν.

Γίνονται ἐπίσης δεκτοὶ φοιτῆται διατρίμ-
νοι ἐν τῷ οἰκοτροφείῳ καὶ σπουδάζοντες τὰ
ἐμπορικὰ ἢ τὰς ξένας γλώσσας. Εἰς τοῦτους
πρέχεται ἰδιαίτερον δωμάτιον ἐπιπλωμένον.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

Ἀπευθυντέον:

Διεύθυνσιν Ἑλληνογαλλικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.
Διὰ πᾶσαν προσφορικὴν συνεννόησιν: Κεντρικὰ
Γραφεῖα τῆς Σχολῆς ὁδὸς Δραγατσάνου 6,
παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

Διὰ τοὺς μακρὰν κατοικοῦντας μαθητὰς ἢ
Διεύθυνσις διαθέτει πολυτελεῖς ἰδιόκτητον λεω-
φορεῖον, ὅπως μεταφέρει τοὺς ἐκ τῆς οἰκίας
τῶν εἰς τὴν Σχολήν.

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΤΩΓΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΤΑΞΕΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀκαδημίας 42

Ἀπὸ τῆς 1ης προσεχούς Σεπτεμβρίου ἰδρύο-
μεν πλήρες Παρθεναγωγεῖον Φροδελιανόν,
τάξεις: προτύπου Ἑλληνικοῦ Σχολείου καὶ
Γυμνασίου.

Ἡ διδασκαλία θὰ γίνηται κατὰ τὰ νεώ-
τερα παιδαγωγικὰ συστήματα, θὰ διδάσκονται
δὲ ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁριζομένων, ἡ
Γαλλικὴ καὶ Γερμανικὴ γλῶσσα, ἡ Γυμνα-
στική, ὁ Χορὸς, ἡ Ζωγραφικὴ καὶ Πλαστική,
ὡς καὶ ἅπαντα αἱ γειροτεχνίαι κατὰ τὸ Σουη-
δικὸν σύστημα (Sloyd) ἀνεῖν ἰδιαίτερων δι-
δάκτρων.

Γίνονται δεκταὶ μαθήτριά: ἐξωτερικὰ, τρύ-
φιμοι καὶ ἡμιτρυφίμοι. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν
ἀπευθυντέον: Ὅδὸς Σίνα 16, Ἀθήνας.

Ἡ πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτ. τμήματος

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΛΑΣΚΑΡΙΔΟΥ

Ἡ Ἐφορος τοῦ Ἀνωτ. Παρθεναγωγείου

Β. Α. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 39ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἰδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 361)

ΑΘΗΝΩΝ: Σοφία Μιχ. Φιλιπποπούλου.
ΠΕΙΡΑΙΕΩΣ: Μιμήα, Θ. Βαρελάς, Κ. Ι. Κυ-
ρίτης, Ὁλγα Θ. Καζιάνη, Σπ. Θ. Καζιάνης,
Ἀλ. Ι. Καλαβροῦς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ:

ΑΒΡΑΜΙΟΥ: Γεώρ. Ι. Κατσούλης.
ΑΓΙΟΥ: Δημ. Κ. Χριστοδουλόπουλος.
ΒΟΛΟΥ: Βασιλικὴ Κωστοπούλου.
ΒΥΤΙΝΗΣ: Λίλκα Δ. Λαοδίκου, Βασιλικὴ Κ.
Τσουλοπούλου.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Ν. Γ. Λουμάκος.
ΖΑΚΥΝΘΟΥ: Διον. Ι. Κλάδης.
ΘΗΒΩΝ: Εὐαγγελία Α. Λιάκου, Μελέτιος Δ.
Λιάκος Μιχὸς Στ. Γεωργίου.
ΙΘΑΚΗΣ: Ἰωάν. Ἀρσένης, Παν. Γ. Ἀρσένης.
ΚΑΜΑΡΟΥ: Ἀρ. Κ. Δημόπουλος, Ἀνδ. Γ. Ἀνα-
στασιόπουλος.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Κυριάκ. Ι. Δημόπουλος.
ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Π. Ι. Δημητριάδης.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Ἐλένη Παροπούλου.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Νατ. Μπακίσης, Νικ. Κάλλιος.
ΛΕΒΑΔΕΩΝ: Ρόδον τοῦ Μαῖου, Γεωργία Κ.
Εὐλομανοπούλου, Μαρία Ν. Σταματοπούλου.
ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Θεοφ. Γ. Καβαθάς (38. 39) Δ.
Γ. Ρετάνης.
ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλου, Κ. Ι. Φαρ-
μακίδης.
ΠΟΡΟΥ: Εὐελπας.
ΠΥΡΓΟΥ: Κανέλλος Κ. Κιούλος

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἀνθισμένη Πασχαλία, Βρά-
χος τοῦ Ζαλογγίου.
ΒΑΡΝΗΣ: Ξενιτευμένη Ἑλληνοπούλα (37).
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ναταλία καὶ Ἀλεξάνδρα Γ. Κα-
ζιάνη, Τάκης καὶ Ἀγγελικὴ Ι. Σακελλαρίου.
ΚΑΙΡΟΥ: Σπ. Γ. Ἀντωνίου.
ΚΟΝΙΟΠΟΛΕΩΣ: Οὐλίας.
ΜΕΤΡΑΙ: (Τουρκία) Λουκία Ι. Ζωγράφου.
ΡΕΘΥΜΝΟΥ: Κίμων Κ. Γεωργιάδης.
ΣΟΦΙΩΝ: Ἀντ. Ὁ. Ἀλετράς, Μανώλης Δ.
Καίρας, Μιχαῖλος Θεμιστοκλέους, Ὁρσέτης Μει-
μαρόπουλος, Λουκίος Θεμιστοκλέους

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁρθὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐ-
τέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκηρύχθησαν οἱ
ἐξῆς δύο: ΑΡ. Κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Καμάρας
καὶ ΚΩΝΣΤ. Ι. ΚΥΡΙΜΗΣ ἐν Πειραιεὶ οἱ ὅποιοι
ἐνταύθα διὰ τὰς μῆνας, θάνατος ἀπὸ 1ης
Ὀκτωβρίου.

Προσάξουν δὲ 1,30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.
Οἱ ἀποστέλλαντες ἀνεῖν δεκαλέπτον τὴν λύσιν
δὲν ἀναφέρονται, οὐτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλε-
πτον ἀντὶ δεκαλέπτον. (Γραμματισμὸν ὁδομα-
τικὸν 10 παρὰ προσάξεται μὲ 5 λεπτά ὥστε διὰ
15 λεπτά χρειάζεται γραμματισμὸν 20 παρὰ).